

[Grethe Fenger Møller]

Man skulle tro, at det drejede sig om at få gjort alting så stort som overhovedet muligt, ligeegyldigt hvordan og med hvilke begrundelser. Arbejdsministeren mener, at der skal ske en effektivisering af kasserne, og derfor skal de være større. Han fører ikke skygge af bevis for, at de bestående kasser ikke er effektive, ikke arbejder efter lovens ånd og bogstav og ikke er til medlemmernes gavn. Det kan arbejdsministeren nemlig ikke bevise.

Den række af arbejdsløsheds-kasser, der er oprettet ikke mindst de seneste år, er klart udtryk for, at medlemmerne søger sammen i solidaritet, og at de føler denne solidaritet med fagfæller. Når en række fag af forskellig observans skal samles i samme arbejdsløsheds-kasse, kan solidariteten og effektiviteten gå fløjten.

Arbejdsministeren kan lige så godt først som sidst indstille sig på, at den prøveballon, han har sendt op med forsoget på at ændre på størrelsen af arbejdsløsheds-kasserne, er punkteret.

Det konservative folkeparti vil med næb og kløer bekæmpe dette monopoliseringsforsøg, for det er jo magtkoncentration, der ligger bag dette ønske, som arbejdsministeren nærer og længe har nærret. Allerede for et halvt år siden var ministeren fremme med denne forøgelse af medlemstallet, og nu skal det altså lige puttes ind i et omfattende lovgivningsforslag, måske i håbet om, at dette spørgsmål så vil drukne. Men det gør det ikke. Det skal vi og de mange effektivt arbejdende små arbejdsløsheds-kasser nok sørge for.

Jeg giver heller ikke noget for de overgangsbestemmelser, arbejdsministeren vil bløde denne sag op med. Endemålet er klart nok: ud med de små! Men den går altså ikke.

Efter lovforslaget skal arbejdsgiveren nu under visse betingelser betale et beløb, der svarer til dagpenge, for lukning omkring jul, påske, Kristi himmelfartsdag, grundlovsdag og 1. maj. Det kan naturligvis ikke være rigtigt, at arbejdsgiver og arbejdstager efter en gensidig stiltiende overenskomst lader det offentlige betale for nogle feriedage i tilslutning til helligdage, men i hvor stort omfang finder dette egentlig sted? Vi ved godt, at arbejdsløshedstallene tager nogle hop især omkring juletid, men helt gennemskueligt er

det nu ikke, for vejrliget har også en indflydelse, og i hvert fald indtil vi har fået den nye arbejdsløshedsstatistik, har vejrliget haft stor indflydelse på springene i tallene. Vi kan naturligvis ikke medvirke til en lovgivning, der stiller krav om at opretholde en produktion, der ikke kan betale sig. Jeg tænker f. eks. på de situationer, hvor der er få hverdage mellem helligdagene, således at bare opvarmningen af arbejdslokalerne kan gøre produktionen til en underskudsforretning.

Jeg er ikke glad for forslag, der siger, at arbejdsgiveren kun skal betale, hvis den ansatte vender tilbage til virksomheden. Hvad nu hvis der er nogen, der udnytter systemet lige til grænsen eller over den? Så er der jo også fare for, at det kan koste nogle jobbet, hvis dagpengene kun skal refunderes. Dette kræver i hvert fald meget grundige overvejelser i arbejdsmarkedsudvalget, og vi vil ikke være med til at gennemføre et forslag, der begrænser virksomhedernes handlefrihed.

Med hensyn til forslaget om begrænsning i reglerne med hensyn til adgang til at få supplerende dagpengeordning er vi naturligvis enige i, at det ikke skal være muligt at få supplerende dagpenge, hvis man i virkeligheden kun ønsker at være deltidsbeskæftiget. Lad dette være slået fast. Men der er jo ingen grund til at lukke øjnene for, at det inden for mange områder er svært at finde heltidsarbejde, og at man derfor må give folk deltidsarbejde. Jeg vil gerne advare mod at tro, at denne lovgivning med ét slag fjerner den mulighed, at nogle kan få supplerende dagpengeydelse. Forklaringen er igen den enkle, at der ikke er heltidsjob nok at få.

De forskellige sanktionsregler, der foreslås, kan naturligvis ikke ændre den kendsgerning. Der kan siges meget for og imod deltidsarbejde, men de senere års udvikling har vist, at der er et meget stort behov for deltidsjob. Mange er interesserede, men denne nye lovgivning kan bringe væksten i deltidsarbejde i stå eller måske få antallet til at falde på trods af alle forsikringer fra arbejdsministeren om, at dette ikke er hensigten. Nedsættes antallet af deltidsstillinger, får vi heller ikke flere i arbejde, og det er dog et af formålene. Jeg behøver her kun kort at nævne den vedtagelse, vi traf i augustforliget i 1977, hvor vi netop ønskede at øge adgangen til deltidsarbejde.